

Publicerad 2013-02-25 19:02 av steffie

Bedövning

Mitt hjärta går itu av saknaden och tomheten,

inga stjärnor blinkar och ler mot mig mer,

molnen skymmer solen och ett mörker uppstår.

Den svarta känslan som inte går bort

gjord av klister,hård som betong.

Spelet här i livet,att skratta och le

måste det spelas,utan bedövning?

Jo,clownen ,det är jag som får alla att le

men inuti mig får ingen se.

Ett mörker som en svulst,som aldrig tycks ta slut.

Nu tar jag den korta vägen,allt annat blir så svårt

kommer inte att ångra ens efteråt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren steffie med Poeter.se id #27039 innehar upphovsrätten